

Arrest

nr. 41 262 van 31 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 11 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN TURNHOUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 1 oktober 2005, verklaart er zich op 25 november 2008 een derde maal vluchteling.

1.2. Op 16 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 december 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine met vaste verblijfplaats in Dolakovo in de Republiek Ingoesjetië, Russische Federatie. U verklaarde dat u Ingoesjetië en de Russische Federatie diende te ontvluchten omdat u er gezocht wordt voor het deel uitmaken van een terroristische groepering. Begin augustus 2004 wilde de broer van een studiegenoot u spreken. Hij wist u te melden dat I.(...)V.(...), die voordien ook al van 2000 tot 2003 bij u thuis verbleven had, gewond

was geraakt. Hij wilde weten of I.(...) bij u terecht kon als logé. U ging akkoord en korte tijd later ging u I.(...) ophalen op de afgesproken plaats. I.(...) had een schotwonde die behandeld diende te worden. Van 4 tot 7 of 8 september 2004 werd Dolakovovo afgesloten van de buitenwereld door de autoriteiten en vonden er zachistka's plaats. Ook bij u thuis werd een zachistka uitgevoerd. I.(...), die in één van de kamers van uw huis verbleef, verstopte zich toen onder het bed. U contacteerde nadien agent S.(...) Y.(...) om u te helpen om I.(...) bij u weg te krijgen. S.(...) zorgde ervoor dat u I.(...) voorbij de controleposten kreeg en hem naar DzhejraKh kon brengen waar uw schoonouders verbleven en een stuk grond hadden. U bracht I.(...) onder in de caravan van uw schoonbroer B.(...). Toen u op 5 september 2004 terug thuiskwam, bleek er een huiszoeking geweest te zijn en moest u naar het politiekantoor waar u te horen kreeg dat men over informatie beschikte dat u onderdak geboden had aan gewonde Tsjetsjenen die na de gebeurtenissen in Beslan, in Noord-Ossetië, naar u gevlucht waren. U stelde dat u van niets wist en mocht naar huis. De zesde kreeg u te horen dat u zich op 7 september bij het parket moest aanbieden waar u ondervraagd werd over I.(...) en zijn kompanen. Toen u in de gang aan het wachten was, kon u nog naar M.(...) O.(...) bellen, de man van uw nicht en tevens hoofddeurwaarder van Ingoesjetië. U vroeg hem om hulp. Op het einde kwam M.(...) toe. Hij had een onderhoud met procureur Chemurziyev en nadat u een uitreisverbod en een verbod om de grenzen van het district Nazran te verlaten ondertekend had, mocht u mee. Musa belde nadien rond om u te helpen en de zakelijke aspecten van uw firma te regelen. Op 10 september 2004 verliet u dan Ingoesjetië richting Kazakhstan waar u bij familie verbleef. U verbleef af en toe ook bij familie in Shumen, in de Russische Federatie. In juli 2005 keerde u terug naar Ingoesjetië omdat u van M.(...) vernomen had dat de zaak tegen u zou afgesloten worden. Het hoofd van de Interne Controle van de MVD van Ingoesjetië stelde zich garant om u een veilige terugkeer te garanderen. Hierop keerde u terug naar Ingoesjetië. Een dag na uw terugkomst werd u in een smeerput opgesloten. Na drie dagen werd u in een cel van het Parket geplaatst waar u tot 23 juli werd vastgehouden. Die dag werd u met een ambulance afgevoerd wegens geënsceeneerde hartproblemen. U verbleef gedurende uren in het ziekenhuis waar men deed alsof u gereanimeerd moest worden. Na een zestal uren kon u het ziekenhuis ongezien verlaten via de uitgang voor het personeel. M.(...) wachtte u buiten op en bracht u naar een vriend in Terek, in Kabardino-Balkarië. Daar verbleef u tot aan uw vertrek naar België. Daar vroeg u op 3 oktober 2005 een eerste keer asiel aan. Ondertussen vernam u dat u niet alleen door de lokale recherche maar ook op Federaal niveau een gezocht persoon bent. Op 30 april 2007 werd door het Commissariaat-generaal een bevestigende beslissing van weigering van verblijf genomen. U diende op 24 juli 2007 een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad van State, dat op 22 november 2007 werd verworpen. U keerde niet terug naar uw land van herkomst en vroeg een tweede maal asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 20 maart 2008, waarbij u enkele nieuwe documenten neerlegde. Op 29 mei 2009 besliste het Commissariaat-generaal tot een weigering van de Vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire bescherming. Uw beroep hiertegen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bij arrest verworpen op 27 oktober 2008. U verliet België niet en vroeg op 25 november 2008 een derde maal asiel aan. U verklaart dat uw problemen nog steeds niet opgelost zijn en u derhalve niet kan terugkeren. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legt u de volgende documenten neer: uw rijbewijs, uw huwelijksakte, twee convocaties van de UFSSP dd. 12/08/2008 en 21/08/2008, een dagvaarding van de districtsrechtbank van Nazran dd. 27/08/2008 en een afgestempelde en gefrankeerde enveloppe. Op 7 april 2009 maakte u per fax nog twee convocaties van de MVD van Ingoesjetië, dd. 06/01/2009 en 03/02/2009, en een convocatie van de FSB dd. 03/12/2008 over aan het Commissariaat-generaal.

B. Motivering

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het kader van uw eerste asielaanvraag veelvuldige en ernstige tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen en die van uw echtgenote en tussen uw eigen opeenvolgende verklaringen, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op doorslaggevende wijze ondermijnd werd. De bijkomende elementen die u naar voor bracht in het kader van uw tweede asielaanvraag konden geenszins de vaststellingen gedaan in het kader van uw eerste asielaanvraag in uw voordeel wijzigen.

Gehoord in het kader van uw huidige asielaanvraag, verklaarde u voor het Commissariaat-generaal nog steeds gezocht te worden in Ingoesjetië voor de feiten die u reeds tijdens uw eerste asielaanvraag uiteenzette. (CGVS dd. 30/03/2009, p.13) Zo zou uw broer nog problemen ondervonden hebben met de autoriteiten omwille van u en werden er convocaties van verschillende diensten alsook een dagvaarding afgeleverd op uw naam. (CGVS, p.6-7, 11) Gelet op de bedrieglijkheid van uw asielrelaas, zoals vastgesteld door het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerdere asielaanvragen; gelet op uw verklaringen dat de nieuwe elementen die u in het kader van uw huidige asielaanvraag verband zouden houden met uw originele asielrelaas (supra), kan er bijgevolg geen geloof gehecht worden aan deze nieuwe elementen. Bijkomende vaststellingen terzake onderbouwen deze vaststelling.

Met betrekking tot de convocaties van de UFSSP (uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dit het Bureau van de Federale dienst van deurwaarders te zijn), die u voorlegt, dient vastgesteld te worden dat u niet wist waarom u opgeroepen wordt. U verklaarde evenmin te weten waarvan deze dienst u concreet wil beschuldigen. (CGVS, p.10) Met betrekking tot de dagvaarding afkomstig van de districtsrechtbank van Nazran verklaarde u eerst niet te weten waarom u gedagvaard werd, al vermoedde u dat het in verband met wapenbezit en het helpen van de rebellen was. Even later verklaarde u dan weer wel degelijk te weten dat u om deze reden gedagvaard werd (CGVS, p.12), om dit even nadien terug af te zwakken (CGVS, p.13). Later verklaarde u dan weer dat u misschien werd gedagvaard omdat u nooit inging op eerdere convocaties of omwille van een oude rechtszaak. (CGVS, p.14) U slaagde er echter niet in om te verduidelijken waarover deze oude rechtszaak dan wel zou handelen. (CGVS, p.15) Een dergelijke onwetendheid omtrent de convocaties uitgaande van de UFSSP en de rechtszaak waarvoor u gedagvaard wordt is weinig geloofwaardig, te meer daar uit uw verklaringen blijkt dat een lid van uw familie, M.(...)O.(...) de chef is van de UFSSP in Ingoesjetië. (CGVS, p.5) Dit wordt overigens bevestigd door bovenvermelde informatie. U verklaarde hem echter niet gecontacteerd te hebben. (CGVS, p.12) Indien u werkelijk een gegronde vrees zou koesteren voor vervolging door de autoriteiten in Ingoesjetië, mag verwacht worden dat u minstens een poging zou hebben ondernomen om zijn hulp in te roepen. Uw verklaring hiervoor - hij zou niet meer te weten kunnen komen en mogelijk zou hij niet eens willen helpen uit vrees om zijn functie te verliezen (CGVS, p.12) – is weinig geloofwaardig. Uit uw eerdere verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt immers dat hij u, toen u nog in Ingoesjetië verbleef, reeds geholpen heeft met uw problemen. (DVZ, 1e asielaanvraag, p.14-16; CGVS, 1e asielaanvraag, p.8-10) Bovendien verklaarde u in het kader van uw vorige asielaanvraag dat hij zich nog met uw problemen bezighield. (CGVS, 2e asielaanvraag, p.2, 6)

Wat betreft de convocaties van de MVD van Ingoesjetië en van de FSB, dient vooreerst opgemerkt te worden dat het hier enkel faxkopieën betreft, zodat de authenticiteit van de stukken onmogelijk kan worden geverifieerd. Bijgevolg is de bewijswaarde ervan dan ook zeer gering. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat deze documenten (per fax verstuurd vanuit Ingoesjetië) maar aan het Commissariaat-generaal werden overgemaakt na het gehoor op het Commissariaat-generaal, terwijl het meest recente van deze stukken dateert van 3 februari 2009, zijnde iets minder dan twee maanden voor dit gehoor. Uit de verklaringen van uw echtgenote dient bovendien afgeleid te worden dat jullie voor dit gehoor nog geen poging ondernomen hadden om de originele documenten te bekomen. (CGVS – Tsitskiyeva Makka, p.6) Gezien het reeds uw derde asielaanvraag betreft, mag u verondersteld worden het belang er van in te zien om (originele) stavingstukken zo snel mogelijk aan het Commissariaat-generaal over te maken. Bovendien corresponderen uw verklaringen afgelegd tijdens het gehoor niet met de inhoud van de stukken die na het gehoor aan het Commissariaat-generaal werden overgemaakt. U verklaarde dat, toen u laatst met hen telefoneerde, uw familie in Ingoesjetië in het bezit was van twee à drie convocaties afkomstig van de FSB. (CGVS, p.11) Dit komt niet overeen met de later overgemaakte convocaties. Het betreft hier immers slechts één convocatie van de FSB en twee van de MVD van Ingoesjetië.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat sinds het begin van het conflict in de buurrepubliek Tsjetsjenië in 1999 de rebellenbeweging gaandeweg ook in Ingoesjetië activiteiten is gaan ontplooiën. Afgezien van een eenmalige grootschalige actie in juni 2004, voerde de rebellenbeweging kleinschalige aanvallen uit, specifiek gericht tegen militairen en andere vertegenwoordigers van de autoriteiten. Sinds 2007 is er een toename van het aantal incidenten waarbij de rebellenbeweging militaire doelwitten viseerde, maar waarbij slechts een zeer beperkt aantal burgerslachtoffers vielen. De autoriteiten proberen de rebellie te bestrijden met zowel uitgebreide zoekacties waarbij ganse wijken of dorpen worden afgezet als met gerichte arrestaties. Hierbij kunnen ook slachtoffers vallen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat veel van deze acties zonder wezenlijk geweld worden uitgevoerd en dat het aantal burgerslachtoffers veroorzaakt door acties van de autoriteiten beperkt blijft. De situatie in Ingoesjetië is dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw rijbewijs en huwelijksakte bevatten enkel gegevens betreffende uw identiteit en burgerlijke staat, dewelke door mij niet in twijfel getrokken. De enveloppe bevestigt enkel dat u correspondentie ontving verstuurd vanuit Vladikavkaz, in Noord-Ossetië. U verklaarde dat uw schoonzus via deze weg

de twee convocaties van de UFSSP en de dagvaarding van de districtsrechtbank van Nazran aan u bezorgde. (DVZ, rubriek 36) De enveloppe bevat echter geen informatie die de vaststellingen gedaan met betrekking tot voormelde documenten kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel betwist verzoeker dat zijn eerste asielaanvraag bedrieglijk is en stelt dat het hem een raadsel is op welke wijze het Commissariaat-generaal tot deze conclusie is kunnen komen. Verzoeker geeft kritiek op de motivering in de beslissing genomen door het Commissariaat-generaal in het kader van zijn eerste asielaanvraag, waarbij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in tal van verklaringen van verzoeker tegenstrijdigheden vaststelde. Volgens verzoeker gaat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op overdreven detaillistische wijze op zoek naar tegenstrijdigheden die er gewoonweg niet zijn. Verzoeker stelt zich verder vragen bij de nauwkeurigheid van de verslagen van de verhoren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en wijst er op dat de tolk bij het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet altijd dezelfde is als deze bij het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hetgeen tot tegenstrijdigheden kan leiden.

Verzoeker legde ter staving van zijn derde asielrelaas verscheidene convocaties neer. Verzoeker stelt dat het correct is dat hij geen exact antwoord kan bieden op de vraag waarvan hij precies beschuldigd wordt en waarvoor hij precies opgeroepen wordt, gezien dit eenvoudigweg niet uit de voorgelegde documenten blijkt. Alleszins meent verzoeker dat vaststaat dat hij in de hoedanigheid van verdachte werd opgeroepen om te verschijnen voor de rechtbank te Nazran. Hij meent voorts dat het feit dat hij in de onmogelijkheid verkeert om informatie in te winnen bij familielid M. O. niet ongeloofwaardig is. De stelling dat M. O. chef zou zijn van de UFSSP is niet correct, ook is de UFSSP geenszins de Federale dienst van deurwaarder, zoals door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gesteld, doch wel de Federale Gerechtelijke Politiedienst, wat overigens blijkt uit een artikel dat van de website van World Organisation Against Torture (www.omct.org) werd gehaald en dat door verzoeker bij het verzoekschrift werd gevoegd. Verzoeker wijst er voorts op dat uit tal van artikelen die op het internet te vinden zijn en waarvan hij er enkele bij zijn verzoekschrift voegt, blijkt dat M. O. deel uitgemaakt heeft van het Ingoesjetische parlement, in eerste instantie medestander was van de Ingoesjetische president Zyazikov, doch nadien de voortrekker van de oppositie tegen het beleid van de president was, waardoor het wel degelijk geloofwaardig is dat M. O. niet kan worden aangesproken teneinde informatie in te winnen omtrent de vervolging van verzoeker. Hij is immers een van de belangrijkste figuren die zich (heeft) verzet tegen het vervolgingsbeleid in Ingoesjetië. Verzoeker stelt verder nog dat het hem onmogelijk is precieze informatie met betrekking tot de aard van de vervolging in te winnen, dat gelet op zijn verklaringen moet aangenomen worden dat hij inderdaad rebellen opving in zijn woning en dat tegen deze praktijken streng wordt opgetreden door de overheid in Ingoesjetië, hetgeen ten overvloede blijkt uit de artikelen die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt. Verzoeker meent dat er in zijn hoofde dan ook een gegronde vrees voor vervolging omwille van zijn politieke overtuiging bestaat in de zin van artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag. Volgens verzoeker bestaat er in zijn hoofde minstens een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en valt hij niet alleen onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, c), maar eveneens onder 48/4 § 2, b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker stelt voorts dat hij enerzijds het slachtoffer kan worden van willekeurig geweld ten gevolge van een binnenlands gewapend conflict, en anderzijds bestaat evenzeer het risico dat hij bij terugkeer, op onmenselijke wijze bestraft wordt (hij werd immers reeds een keer drie dagen opgesloten in een smeerput).

2.2. Verzoeker werkt in zijn middel een aantal grieven uit waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden beoordeeld.

2.3. Verzoekers argumentatie heeft betrekking op de beslissing genomen door het Commissariaat-generaal in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag. Met betrekking tot de bevestigende

beslissing tot weigering van verblijf van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2007 die naar aanleiding van deze eerste asielaanvraag werd genomen, heeft de Raad van State in arrest nr. 185.093 van 2 juli 2008 het beroep tot nietigverklaring verworpen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een derde asielaanvraag, de beslissingen met betrekking tot de eerdere asielaanvragen nogmaals te beoordelen in beroep. Deze beslissingen waren het voorwerp van de in de Belgische wetgeving bepaalde beroepsmiddelen en hebben bijgevolg kracht van gewijsde. De erin vastgestelde motieven kunnen aldus niet meer worden betwist. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in dit geval beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde elementen.

2.4. Indien een eerste asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden. Documenten kunnen bovendien slechts bewijswaarde hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen, hetgeen in casu niet het geval is. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook terecht stellen dat aan verzoekers nieuwe elementen en stavingsstukken geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op de vaststaande ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en het feit dat hij deze nieuwe elementen koppelt aan zijn originele asielrelaas.

2.5. Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat er een aantal vaststellingen werden gedaan met betrekking tot deze documenten die de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas en van de nieuwe elementen verder doen wankelen. Zo blijkt dat verzoeker betreffende de twee convocaties van het UFSSP en de convocatie afkomstig van de districtsrechtbank van Nazran, uiterst vage en incoherente verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker wist onder meer niet waarom hij door de UFSSP werd opgeroepen, noch kon hij zeggen waarvan deze dienst hem concreet wil beschuldigen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 30/03/2009, p. 12-13). Ook met betrekking tot de dagvaarding door de rechtbank van Nazran, kon verzoeker geen duidelijkheid verschaffen, maar legde hij uiterst vage en incoherente verklaringen af (stuk 4, gehoorverslag CGVS 30/03/2009, p. 14). De Commissaris-generaal oordeelde dan ook terecht dat een dergelijke onwetendheid weinig geloofwaardig is. Bovendien blijkt uit de verklaringen van verzoeker dat hij geen ernstige pogingen heeft ondernomen zich te informeren over deze aanklachten (stuk 4, gehoorverslag CGVS 30/03/2009, p. 12). Een manifest gebrek aan interesse voor de inhoud van dergelijke documenten is weinig verenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij zich informeert over de evolutie van zijn problemen, zeker als hij nieuwe gerechtelijke stukken ontvangt waaruit zou moeten blijken dat hij nog steeds vervolgd wordt.

2.6. In zijn verzoekschrift corrigeert verzoeker zijn verklaringen omtrent het lid van zijn familie, M. O.. Volgens verzoeker maakte hij deel uit van het Ingoesjetisch parlement en voert hij oppositie. Uit het administratief dossier blijkt echter dat dit manifest ingaat tegen zijn eerdere verklaringen. Tijdens het gehoor van verzoeker voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van zijn tweede asielaanvraag stelde verzoeker uitdrukkelijk dat zijn familielid M. O. bij de autoriteiten werkt, meer bepaald *“als adjunct van een minister van justitie”* en dat hij een hoofd is *“van de afdeling die de beslissing van de rechtbank uitvoert (tolk: letterlijke vertaling: deurwaarder)”* (dossier 2^e AA, stuk 4, gehoorverslag CGVS 13/05/2008, p. 2). Ook tijdens het gehoor in het kader van zijn derde asielaanvraag verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat M. O. de grote chef is op de districtsrechtbank van Nazran waar de deurwaarders werken en dat hij het hoofd is van het departement van de federale Dienst voor Straftuitvoering (stuk 4, gehoorverslag CGVS 30/03/09, p. 4-5). Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal (zie bijlage 1 aan de verweernota, ING2009-017w) dat M.O. wel degelijk hoofd van het Bureau van de Federale Dienst van Gerechtsdeurwaarders (UFSSP) van Ingoesjetië was. De informatie van het Commissariaat-generaal is bovendien gebaseerd op de website van de UFSSP zelf daar waar verzoeker verwijst naar een rapport van het FIDH (verzoekschrift, bijlage 5) waarin wordt gesteld dat de UFSSP niet de Federale Dienst van deurwaarders betreft maar wel de Federale Gerechtelijke Politiedienst. Verzoekers versie kan de informatie van de officiële website niet ontkrachten. Verzoeker maakt immers met zijn gecorrigeerde stelling dat M.O. deel heeft uitgemaakt van het Ingoesjetisch parlement en momenteel oppositie voert tegen het overheidsbeleid, welke hij onderbouwt door te verwijzen naar verschillende artikels die op het internet zijn terug te vinden, geenszins aannemelijk dat het hier om dezelfde M. O. gaat. Verzoeker heeft bovendien nooit eerder gewag gemaakt van het feit dat zijn familielid M. O. deel heeft uitgemaakt van het parlement en dat hij momenteel oppositie zou voeren. Gezien bovenstaande vaststellingen kan verzoekers stelling dat M. O. geen bijkomende informatie kan inwinnen omtrent de aard van zijn vervolging omdat hij nooit een functie heeft gehad bij de UFSSP en omdat hij oppositie voert tegen het overheidsbeleid allerminst weerhouden

worden. Te meer gezien verzoeker door de dossierbehandelaar op het Commissariaat-generaal werd gevraagd waarom hij niet eens een poging heeft ondernomen om de hulp in te roepen van M. O., hij gewoon stelde dat deze toch niet meer te weten zou kunnen komen en hij hem mogelijk niet eens zou willen helpen uit vrees om zijn functie te verliezen (stuk 4, gehoorverslag CGVS verzoeker dd. 30/03/09, p. 12). Verzoeker kwam nooit aandragen met het argument dat M. O. nooit een functie heeft gehad bij het UFSSP of dat hij oppositie voert tegen het overheidsbeleid, zoals hij nu in zijn verzoekschrift stelt. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde op grond van de gegevens waarover men beschikte, dat dit ongeloofwaardig is aangezien uit verzoekers eerdere verklaringen blijkt dat M. O. verzoeker al eerder had geholpen (dossier 1^e AA, stuk 6, gehoorverslag CGVS 05/04/2007, p. 6). Verzoekers *a posteriori*-correcties zijn niet bij machte de pertinente motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.7. Een verwijzing naar algemene artikelen, rapporten en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.8. De Raad stelt vast dat verzoekende partij de motivering van de beslissing in de bestreden beslissingen aangaande de convocaties van de MVD van Ingoesjetië en van de FSB, niet weerlegt in zijn verzoekschrift, noch hiervoor een aannemelijke verklaring geeft. De motieven blijven bijgevolg gehandhaafd en worden beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.9. Voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, wordt de geloofwaardigheid van het relaas vereist (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 5 richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Hoger en in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd reeds vastgesteld dat het feitenrelaas van verzoeker ongeloofwaardig is waardoor evenmin aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Uit informatie die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aan de nota wordt gevoegd blijkt dat er actueel in Ingoesjetië geenszins sprake is van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN